

Enhedslisten har den opfattelse, at det bør ske efter en folkeafstemning i Tyrkiet. Det bestemmer vi ikke, men det er det synspunkt, vi har. Det er jo ikke, fordi Enhedslisten kan anbefale Tyrkiet at blive medlem af EU. Jeg har meget svært ved at anbefale et medlemskab af en institution, en klub, som jeg selv og Enhedslisten opfatter som værende ekstremt udemokratisk, og en institution, som fungerer alt for meget på pengenes og de store selskabers præmisser. Men det er hverken Enhedslisten eller Folketingets flertal, som bør afgøre, om Tyrkiet kan blive medlem af EU. Det, vi kan gøre, er at opstille de kriterier, der skal opfyldes. Hvis de opfyldes og Tyrkiet selv på demokratisk vis bestemmer det, skal Tyrkiet selvfølgelig kunne være medlem af EU, fordi Tyrkiet er et land som alle andre lande.

Det ændrer selvfølgelig ikke noget ved, at Tyrkiet også er et helt specielt land. Det er et land, som har nogle særlige karaktertræk, ligesom alle andre lande har. Derfor er der stadig væk en række grunde til, at Enhedslisten ikke mener, at Tyrkiet, hvad enten de måtte ønske det eller ikke ønske det, har mulighed for at blive optaget i EU. Der er to vigtige ting, som vi vil fremhæve. Det første er menneskerettighedsspørgsmålet, herunder selvfølgelig undertrykkelsen af kurderne, men også menneskerettighedsspørgsmål på en lang række andre områder. Der er tilstandene i Tyrkiet ikke tilfredsstillende. Som Socialdemokraternes ordfører ganske rigtigt påpegede, er der sket store og væsentlige fremskridt i forhold til den kurdiske befolkning, og der tegner sig nu et billede af, at der måske kan indgås en fredsaftale mellem repræsentanter fra den kurdiske befolkning og Tyrkiet til glæde og gavn for såvel den tyrkiske befolkning som den kurdiske befolkning. På trods af at der måske tegner sig sådan et billede, ændrer det ikke noget ved, at vi skal fastholde vores kritik af den måde, Tyrkiet fortsat undertrykker kurdere og det kurdiske folk på. Men her er der sket fremskridt.

Det andet, som Enhedslisten også lagde meget vægt på, da vi diskuterede det her i Folketingssalen sidste gang, var den tyrkiske hærs mulighed for at sætte demokratiet ud af kraft. Også her må vi konstatere, at der er sket fremskridt. Fra at den tyrkiske hær sådan pr. definition havde mulighed for at gå ind og træffe afgørelser om, hvorvidt noget var i overensstemmelse med folkeånden, og om, hvad der var den sande sekulære tyrkiske interesse, kan vi jo i dag

konstatere, at der faktisk er sket fremskridt i demokratisk retning.

Det fører os så til den debat, som Dansk Folkeparti helst vil føre, og som de gør ud fra det noget indskrænkede og endimensionelle historiesyn, de har, nemlig at der er konflikten mellem islam og islamisterne på den ene side og alle andre på den anden side. Derfor bliver det det spørgsmål, der bliver rejst, og i den forbindelse vil vi fra Enhedslistens side gerne sige, at vi jo går ind for adskillelse mellem stat og religion – også i Danmark – og vi går ind for, at politik skal ske i en sekulær fase, men det har jo aldrig været det, der har været kriteriet for at blive medlem af EU. Den socialdemokratiske ordfører nævnte jo på eksemplarisk vis, hvordan Irland ikke ville have haft en chance ud fra de kriterier.

De, der kan huske historien, vil jo også vide, at hr. Søren Krarup, inden han opdagede muslimerne, førte lange kampe mod den katolske kirkes indflydelse i Europa og så EU som papisternes, altså pavens, redskab til at undertrykke den lutherske kristendom og den sande danskhed, så han var opmærksom på den katolske fare dengang. Men pointen er, at det aldrig har været det, der har været kriteriet. Derfor er kriteriet, at vi skal sikre, at demokratiets spilleregler overholdes, at menneskerettighederne sikres, og at der ikke er nogen, som bruger undertrykkende metoder til at sikre noget, vi hævder er godt.

Enhedslisten er ikke et øjeblik i tvivl om, at det er bedre, at det tyrkiske folk selv træffer beslutninger om, hvordan de skal indrette deres land, end at det er den tyrkiske hær, der beslutter det. Enhedslisten er derfor heller ikke i tvivl om, at den udemokratiske forfatning, som man fik i Tyrkiet i 1982, og som man er i færd med at afvikle, og som åbenbart fører til den paradoksale situation, at et parti, som har stor opbakning i befolkningen, er i strid med grundloven, måske mere er et udtryk for, at man har haft en udemokratisk grundlov, end det er udtryk for noget som helst andet.

Så Enhedslistens udgangspunkt er altså, at denne sag skal behandles, som når et hvilken som helst andet land ønsker at blive optaget i EU. Derfor kan vi ikke stemme for det forslag, som flertallet har fremsat, fordi man her indfører en særlig bestemmelse, som er målrettet på Tyrkiet, nemlig den, at det også skal passe ind i EU's kram, hvis man skal have Tyrkiet med ind, og det kan vi ikke støtte. Så vi vil stemme imod det forslag til vedtagelse. Vi ville, hvis det skulle